

Tilfælde maatte ansee for det rette. Vi have ogsaa her i Landet en rig Erfaring i denne Henseende; der har f. Ex. været udnævnt Ministre — som man siger — uden Portefeuille, og Ministerierne have i det Hele haft et høist forskjelligt Antal Medlemmer. Der har været nogle Ministerier, som have bestaaet af forholdsviis saa Ministre, og andre, hvori saa at sige alle Pladser vare besatte, hver med sin Minister. — Det var denne Bemærkning, jeg først vilde tillade mig, men jeg skal dernæst fuldstændigt tiltræde de ærede Herrers Ønsker, som paa det Indstændigste have lagt Regjeringen paa Hjerte, at en Forening af Krigs- og Marineministeriet maa finde Sted under den Forhandling, som her skal foregaae, og hvorved vi fra Nyt af skulle søge at bringe en Ordning tilstede for vort Forsvarsvæsen i det Hele. Det, at der gennem Love, som forelægges for Rigsdagen, og som skulle indstilles til Hans Majestæt Kongens Sanction, træffes de Bestemmelser, som Repræsentationen til enhver Tid anseer for de hensigtsmæssigste, er jo en almindelig Fremgangsmaade ved enhver Sag, og vil altsaa ogsaa være den rigtige Fremgangsmaade ved denne. Skulde Udbyttet af disse Forhandlinger blive, at man søgte at bringe en fælles Organisme, en fælles Indretning tilstede mellem begge de militaire Ministerier, vilde der vistnok ikke være det Allermindste til Hinder derfor; der kunde ikke derved med Føitales om noget som helst Indgreb i de kongelige Prærogativer. Det er allerede bemærket, at det staaer i Vedkommendes Magt i det sidste Øieblik at nægte Sanction til Loven, hvis man skulde troe, at der deri var blevet begaaet et Indgreb; men det vil gennem hele Forhandlingens Løb vise sig, at dette slet ikke er Hensigten, hvorimod man kun roligt skrider til at ordne Sagen paa den hensigtsmæssigste og bedste Maade. — Hertil vil jeg endnu knytte en anden Bemærkning, idet jeg maaskee med den høitærede Formands Tilladelse tør berøre et beslægtet Punkt til Støtte for Udtalelserne om det Ønskelige i, at Krigs- og Marineministerierne blive slaaede sammen til eet Ministerium. Dette Ønske behøver ikke at udtales alene for disse to Ministeriers Vedkommende, men et lignende Ønske er fuldt berettiget ogsaa

med Hensyn til andre Ministerier. Der er virkelig ikke Grund til i vort lille Land at holde saa mange Ministerier, og gennem den Ordning og Indretning af de ministerielle Contoirer, som paa det Næste vil hænge sammen med de Lønningslove, der foreslaaer, det Gjenemhensyn af Lønningslovene, som vil blive at foretage til næste Aar, kan man tage under moden Overveielse, hvorvidt ikke flere Ministeriers indre Ordning kunde skee paa en saadan Maade, at der deri laa et tydeligt Fingerpeg, idet der, saa at sige, ikke var bygget Ruber til to Ministre; man kunde indrette Organismen saaledes, at den væsentligt maatte styres af eet Minister, og der er allerede i tidligere Tider givet gode Fingerpeg i den Retning med Hensyn til to andre Ministerier, nemlig Kultus- og Justitsministeriet. Det var blot denne Bemærkning, jeg med den ærede Formands Tilladelse vilde slyde herind. — Dernæst skal jeg tillade mig at tilføie en anden Bemærkning, der maaskee kunde tjene til Beroligelse for adskillige af de Herrer, som troe, at der skulde være Fare for, at en eller anden Sagkundskab ikke skulde faae sin fyldestgjørende Repræsentation i Statsraadet. Jeg har allerede hentydet til, at der ikke ved Udnævnelsen af et Ministerium er det Allermindste iveien for deri at optage en Mand, som man vilde sætte Pris paa, f. Ex. en Mand, der havde en vis Sagkundskab, og der kunde saaledes godt tiltræde en Mand for Marineministeriets Vedkommende, forsaavidt det var en Landofficer, til hvem det blev overdraget at bestyre det fælles Ministerium for Land- og Søforsvaret. Der er Intet i vor Grundlov, som hindrer dette, og paa den Ulempe, at der i selve Statsraadet skulde savnes den fornødne Sagkundskab, kan der altsaa raades Bod ad denne Vei. Der er ogsaa en anden Maade, hvorpaa dette kan skee, og som jeg nu vil tillade mig at henpege paa. Saa fremt de ærede Herrers Ønske skulde gaae i Opfyldelse, saaledes at det Udvalg, der er nedsat til at tage denne høist vigtige Sag under Overveielse og til at søge at bringe den — som vi maae haabe hurtigst muligt — til et heldigt Resultat, kom til den Overbeviisning, at den indre Ordning bedst lader sig gennemføre ved at samle begge Ministerier til et Hele, vil jeg